



SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Atūksnē, 2021.gada 3.septembrī

Vidzemes rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Puriņa,
ar tiesas sēdes sekretāri J.Āboliņu
piedaloties prasītājas SIA "NETVISION" (iepriekš nosaukums SIA "Dnet IT risinājumi") pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Jurijam Baibakovam,
atbildētājas SIA "MIKRONET" pilnvarotajai pārstāvei /pers. B/,
2021.gada 4. augustā atklātā tiesas sēdē videokonferences veidā izskatīja civillietu SIA "NETVISION" (iepriekš nosaukums SIA "Dnet IT risinājumi") prasībā pret SIA "MIKRONET" par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2020.gada 7.aprīlī Vidzemes rajona tiesā saņemts prasītājas SIA "Dnet IT risinājumi" (2020.gada 14.augustā nosaukums nomainīts uz SIA "NETVISION") prasības pieteikums pret atbildētāju SIA "MIKRONET" par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2014.gada 1.jūlijā starp SIA "SMART TV", reģistrācijas Nr.40103486551, kā raidorganizāciju un SIA "MIKRONET", reģistrācijas Nr.44013019464, kā operatoru tika noslēgts Sadarbības līgums Nr.20140701/1.

2019.gada 20.jūnijā reorganizācijas ceļā SIA "SMART TV" kā pievienojamā sabiedrība tika pievienota SIA "Dnet IT risinājumi", reģistrācijas Nr. 40103243156, kā iegūstošajai sabiedrībai. Līdz ar to SIA "SMART TV" tiesības un saistības tiesiskajās attiecībās ar atbildētāju pārņēma prasītāja.

Ar 2018.gada 1.novembra paziņojumu Nr. 54y8 SIA "SMART TV" ir darījusi zināmu atbildētājai, ka minimālā mēneša maksa tiek noteikta 3900 EUR apmērā. Tiesiskais pamats šādam paziņojumam ir 2018.gada 1.jūlija Vienošanās (tā norādīts pieteikumā) par interaktīvās TV abonēšanas maksas izcenojumiem pielikums Nr. 2 Sadarbības līgumam Nr.20140701/1 2.punkts, kas paredz tiesības mainīt cenas.

Saskaņā ar Līguma 8.2. punktu atbildētājam ir pienākums maksāt prasītājai abonēšanas maksu. Taču saskaņā ar prasītājs rīcībā esošo informāciju, atbildētāja jau ilgstoši (kopš 2019.gada janvāra) vispār neveic piestādīto rēķinu apmaksu. Sarakstes starp prasītāju un atbildētāju ietvaros, atbildētāja pat neapstrīd faktu, ka tai ir parāds pret prasītāju, taču apstrīd tikai parāda apmēru. Taču atbildētāja neapmaksā rēķinus pat daļēji.

Prasītāja ar 2020.gada 18.februāra rakstveida brīdinājumu ir pieprasījusi atbildētājai veikt parāda samaksu. Brīdinājumā prasītāja ir informējusi atbildētāju, ka gadījumā, ja atbildētāja nenokārtos savas parāda saistības norādītāja termiņā, tad prasītāja būs spiesta vērsties tiesā un patur tiesības pārrēķināt brīdinājumā minētās naudas summas.

Prasītāja ir saņēmusi atbildētājas 2020.gada 3.marta dokumentu ar nosaukumu "Atbilde Nr. 20200303/1". Pēc minētā dokumenta saņemšanas prasītāja ir sniegusi rakstveida iebildumus.

Taču līdz pat prasības pieteikuma parakstīšanas brīdim atbildētāja nav veikusi parāda samaksu ne pilnībā, ne daļēji. Tāpēc prasītāja ir spiesta vērsties tiesā ar prasības pieteikumu par parāda piedziņu.

Nav apmaksāti piecpadsmit rēķini sākot no 28.12.2019.- 28.02.2020. par kopējo summu 58 450,13 EUR.

Pastāvot atbildētājas saistību izpildes termiņa nokavējumam, prasītājai saskaņā ar Līguma 8.7.punktu, ir tiesības aprēķināt līgumsodu 0,5% apmērā dienā no termiņā nesamaksātā parāda.

Par laicīgi neapmaksātiem rēķiniem prasītājai ir tiesības prasīt no atbildētājas līgumsodu par termiņā neapmaksātām summām pēc augstāk norādītās likmes. Prasības pieteikuma sastādīšanas brīdī prasītāja ir aprēķinājusi līgumsodu 5845,01 EUR.

Pastāvot atbildētājas saistību izpildes termiņa nokavējumam, prasītājai, pamatojoties uz Civillikuma 1765.panta pirmo daļu ir tiesības aprēķināt likumiskos procentus no termiņā nesamaksātā parāda. Likumisko procentu likme ir 8% gadā.

Prasītāja prasības pieteikuma sastādīšanas brīdī ir aprēķinājusi likumiskos procentus 8% gadā kopā 2961,27 EUR.

Atbilstoši Civillikuma 1668.⁹ pantam par nokavētu maksājumu līgumā par pakalpojumu sniegšanu parādnieks bez īpaša atgādinājuma maksā kreditoram parāda atgūšanas izmaksas 40 EUR apmērā par katru gadījumu (15 neapmaksāti rēķini).

Prasītāja ir aprēķinājusi atbildētājai parāda atgūšanas izmaksas 600 EUR apmērā, t.i. 40 EUR par katru termiņā neapmaksātu rēķinu (15).

Atbildētāja sarakstē norāda (un ar to ceršas pamatot savu nostāju), ka pielikums Nr. 2, kas satur viņa pienākumu maksāt minimālo maksu, ir "viltots". Tomēr šis ir acīmredzams izdomājums ar mērķi izvairīties no samaksas, jo rēķinus ar minimālo maksu prasītāja piestāda un atbildētāja apmaksā jau kopš 2014.gada, kā tas ir redzams no pievienotās bankas izziņas un rēķinu kopijām. Nav ticama situācija, ka atbildētāja, uzskatot dokumentu par viltotu, aptuveni piecus gadus pēc kārtas labprātīgi uz šī dokumenta pamata maksāja prasītājai minimālo maksu.

Prasītāja nepiekrīt mediācijas izmantošanai. Pirms vērsties tiesā prasītāja ir mēģinājusi risināt esošo strīdu, tajā skaitā nosūtīt Brīdinājumu. Ievērojot to, ka atbildētāja nav veikusi parāda samaksu, mediācijas izmantošana prasītājas ieskatā nav lietderīga un tikai vilcinās lietas izskatīšanu pēc būtības.

Kopā prasītāja ir aprēķinājusi atbildētājas parāda summu 67 856,41 EUR apmērā, kuru lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas.

Prasītāja lūdz tiesu:

1. piedzīt tās labā no atbildētājas SIA "MIKRONET":
 - pamatparādu 58 450,13 EUR,
 - līgumsodu 5845,01 EUR,
 - likumiskos procentus 2961,27 EUR,

-parāda atgūšanas izmaksas 600 EUR,
kopā piedzīt parādu 67 856,41 EUR apmērā;

2) Noteikt prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos procentus 6% gadā;

3) Piedzīt no atbildētājas prasītājas labā tiesāšanās izdevumus.

Kopā ar prasības pieteikumu prasītāja iesniegusi pieteikumu par prasības nodrošināšanu. Ar Vidzemes rajona tiesas tiesneses 2020.gada 9. aprīļa lēmumu pieteikums par prasības nodrošināšanu noraidīts (lietas 1.sējuma 65.-67.lapa).

Ar Vidzemes apgabaltiesas 2020.gada 21.maija lēmumu Vidzemes rajona tiesas tiesneses 2020.gada 9.aprīļa lēmums par pieteikuma par prasības nodrošināšanas noraidīšanu atstāts negrozīts (lietas 1.sējuma 121.-128. lapa).

2021.gada 28.aprīlī prasītāja atkārtoti iesniegusi Vidzemes rajona tiesā pieteikumu par prasības nodrošināšanu. Ar Vidzemes rajona tiesas tiesneses 2021.gada 29.aprīļa lēmumu pieteikums par prasības nodrošināšanu noraidīts.

Ar Vidzemes apgabaltiesas 2021.gada 1.jūlija lēmumu Vidzemes rajona tiesas tiesneses 2021.gada 29.aprīļa lēmums par pieteikuma par prasības nodrošināšanas noraidīšanu atstāts negrozīts (lietas 5.sējuma 31.-35.lapa).

Par iesniegto prasības pieteikumu paskaidrojumu sniegusi atbildētāja (lietas 1.sējuma 108.-109.lapa).

Atbildētāja prasību par parāda 67 856,41 EUR, ko veido pamatparāds 58 450,13 EUR apmērā, līgumsods 5845,01 EUR apmērā, likumiskie procenti 2961,27 EUR apmērā un parāda atgūšanas izmaksas 600 EUR apmērā, uzskata par pilnīgi nepamatotu un neatzīst.

Paskaidrojumā norādīts, ka 2014.gada 1.jūlijā SIA "SMART TV" un SIA "MIKRONET" noslēdza Sadarbības līgumu Nr. 20140701/1, saskaņā ar kuru SIA "MIKRONET" kā operators iznomāja SIA "SMART TV" kā raidorganizācijai savu tīklu, ar kura palīdzību raidorganizācijas operatora aptveramā teritorijā sniegs interaktīvās televīzijas pakalpojumus.

Vēlāk, ņemot vērā Nacionālās elektroniskās plašsaziņas līdzekļu (NEPL) padomes rekomendācijas, 2017.gada 1.septembrī SIA "SMART TV" un SIA "MIKRONET" 2014.gada 1.jūlija līguma vietā noslēdza Sadarbības līgumu Nr.01092017/1 Mikronet par to pašu priekšmetu, pārgrozot noteikumus attiecībā uz līgumu slēgšanu ar abonentiem un norēķinu kārtību tā, lai tas atbilstu NEPL prasībām.

Ar 2018.gada 1.novembra paziņojumu Nr. 54y8 SIA "SMART TV" paziņoja par jaunām cenām, t.sk. paziņoja, ka atbildētājai tiks piemērota minimālā mēneša maksa 3900 EUR apmērā, ja abonētu skaits nepārsniedz 500. Uz minēto paziņojumu SIA "MIKRONET" atbildēja, ka nepiekrīt minētajām cenām un tiks meklēts cits TV operators, un norādīja, ka līdz līguma izbeigšanai aprēķins tiks veikts saskaņā ar 2017.gada 1.septembra Sadarbības līgumu Nr. 01092017/1 Mikronet.

Ar 2018.gada 30.novembra paziņojumu Nr. 3y546 SIA "SMART TV" vienpusēji paziņoja, ka izbeidz 2017.gada 1.septembra Sadarbības līgumu Nr. 01092017/1 Mikronet par pēdējo līguma darbības dienu nosakot 2018.gada 31.decembri.

2019.gada 23.aprīlī atbildētāja saņēma prasītājas Brīdinājumu Nr. K554N par parāda esamību, uz kuru tā atbildēja, ka neatzīst SIA "SMART TV" prasības un norādīja, ka piekristu savstarpējo norēķinu veikšanai atbilstoši 2014.gada 1.jūlija Sadarbības līguma Nr. 20140701/1 pielikumam Nr.3. Uz minēto priekšlikumu SIA "SMART TV" atbildi nav sniegusi.

Vēlāk, atbildot uz 2020.gada 18.februāra Brīdinājumu Nr. 18DA1, SIA "MIKRONET" norādīja, ka pušu starpā nav neviena spēkā esoša līguma vai vienošanās, kas paredzētu mēneša maksājumus 3900 EUR apmērā. Turklāt, tā kā SIA "Dnet IT risinājumi" turpina izmantot SIA "MIKRONET" tīklu, atbildētāja ierosināja atrisināt radušos situāciju, veicot norēķinu atbilstoši 2017.gada 1.septembra līguma noteikumiem. Arī uz šo priekšlikumu SIA "Dnet IT risinājumi" atbildi nav sniegusi.

Paskaidrojumā norādīts, ka SIA "MIKRONET" kopš 2018.gada decembra pakalpojumus no SIA "Dnet IT risinājumi" nav saņēmusi.

Civillikuma 1533.pants noteic, ka līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu tikai tad, kad starp līdzējiem ir panākta pilnīga vienošanās par darījuma būtiskām sastāvdaļām.

Saskaņā ar Civillikuma 1536.pantu vienas puses uzaicinājumam noslēgt līgumu nav saistoša spēka.

Ņemot vērā minēto kopš 2018.gada 31.decembra pušu starpā nav neviena spēkā esoša līguma un prasītāja līdz šim nav iesniegusi nevienu dokumentu, kurā puses būtu vienojušās par mēneša maksu 3900 EUR apmērā noteikšanu.

Prasītāja vienpusējs paziņojums un sagatavotie rēķini nevar būt par tiesisku pamatu pieprasīt samaksu par pakalpojumiem, kurus SIA "MIKRONET" nav saņēmusi.

Uzskata, ka prasītājas mēģinājums, panākt prasības nodrošinājumu par acīmredzami nepamatotiem rēķiniem liecina par prasītājas, kā konkurenta attiecīgajā nozarē, mēģinājumiem ietekmēt atbildētājas saimniecisko darbību, tādā veidā cenšoties panākt sev labvēlīgu tirgus konjunktūru. Prasītājai jau kopš 2018.gada novembra bija zināms, ka pušu starpā pastāv strīds par šiem izrakstītajiem rēķiniem, bet neskatoties uz to prasītāja turpināja izrakstīt arvien jaunus rēķinus, tādējādi mākslīgi audzējot parādu. Bez tam SIA "Dnet IT risinājumi" kopš 2018.gada ir ievērojami paplašinājuši savu darbību, iegādājoties citus nozarē darbojošos uzņēmumus un reorganizācijas ceļā tos sev pievienojot.

Atbildētāja līdz tiesu prasību kā nepamatotu noraidīt pilnībā.

Mediācijas izmantošanai civillietā atbildētāja nepiekrīt.

Prasītāja ir sniegusi atsaukumi par prasītājas paskaidrojumu (lietas 1.sējuma 117.- 119.lapa).

Atsaukmē norādīts, ka neatbilst faktiskajiem apstākļiem atbildētājas norādītais, ka "(..) 2017.gada 1.septembrī SIA "SMART TV" un SIA "MIKRONET" 2014.gada 1.jūlija līguma vietā noslēdza Sadarbības līgumu Nr. 01092017/1 Mikronet par to pašu priekšmetu, pārgrozot noteikumus attiecībā uz līgumu slēgšanu ar abonentiem un norēķinu kārtību tā, lai tas atbilstu NEPL prasībām (..)“.

Sadarbības līgums Nr. 01092017/1 Mikronet ir pavisam cits līgums, kurš regulē citas tiesiskās attiecības starp prasītāju un atbildētāju. Tas viennozīmīgi izriet no abu līgumu tekstiem. Līdz ar to nav pamatots atbildētājas apgalvojums, ka Sadarbības līgums Nr.01092017/1 Mikronet ir noslēgts Sadarbības līguma Nr. 20140701/1 vietā, tāpat šāds secinājums neizriet no 2017.gada līguma teksta (ja 2017.gada līgums tiktu noslēgts 2014.gada līguma vietā, tad šis fakts noteikti tiktu atspoguļots pašā 2017.gada līguma tekstā, taču 2017.gada līgums nekādā veidā šo situāciju neaprunā).

2017.gada septembrī – decembrī un visā 2018.gadā līdz pat decembrim atbildētāja ir apmaksājusi prasītājas rēķinus (visi iesniegti tiesai), kuros ir norādītas sekojošas pozīcijas – "minimālā mēnešmaksa", "mēnešmaksa IPTV maršrutētāja noma", mēnešmaksa tīkla administrēšana" un "mēnešmaksa IPTV *multicast* plūsmā". Šādas pozīcijas ir atrodamas tikai un vienīgi Vienošanās Nr. 2, kas ir pielikums pie 2014.gada līguma. Līdz ar to atbildētāja ne tikai nonāk ar sevi pretrunā (no vienas puses paziņo, ka ir spēkā tikai 2017.gada līgums, bet no otras – vairāk nekā gadu maksā pēc 2014.gada līguma noteikumiem), bet arī kārtējo reizi apstiprina, ka 2014.gada līgums joprojām vēl ir spēkā, neatkarīgi no 2017.gada līguma spēkā esamības.

Nav strīda par to, ka ar 2018.gada 1.novembra paziņojumu Nr. 54y8 atbildētājai tika paziņots, ka minimālā mēneša maksa tiek noteikta 3900 EUR apmērā. No minētā paziņojuma izriet, ka tas ir attiecināms uz Sadarbības līgumu Nr. 20140701/1 nevis uz Sadarbības līgumu Nr. 01092017/1.

Tas ir papildus apliecinājums tam, ka vienlaicīgi starp pusēm neatkarīgi viens no otra pastāvēja divi līgumi 1) Sadarbības līgums 20140701/1 un 2)Sadarbības līgums Nr. 01092017/1.

Tādējādi nav pamatots prasītājas apgalvojums, ka Sadarbības līgums Nr. 01092017/1 aizvietoja Sadarbības līgumu Nr. 20140701/1.

Tiesiskais pamats paziņojumam Nr. 54y8 ir 2014.gada 1.jūlija Vienošanās par interaktīvās TV abonēšanas maksas izcenojumiem (pielikums Nr. 2 Sadarbības līgumam Nr. 20140701/1) 2.punkts, kas paredz prasītājai tiesības mainīt cenas. Līdz ar to neiztur kritiku, ka nepastāv tiesiskais pamats palielināt abonēšanas maksas apmēru.

Tādējādi nav būtiskas un izšķirošas nozīmes tam, vai atbildētāja piekrit vai nepiekrit abonēšanas maksas palielinājumam, jo šādas tiesības (vienpusēji palielināt maksas apmēru) paredz 2014.gada 1.jūlija Vienošanās, no kuras izriet, ka Atbildētāja piekrišana nebūt nav nepieciešama.

Neatbilst faktiskajiem apstākļiem, ka (...) SIA "MIKRONET" kopš 2018.gada decembra pakalpojumus no SIA "Dnet IT risinājumi" nav saņēmusi (...).

Šis apstāklis izriet no pašas atbildētājas 2019.gada 7.maija paziņojuma, kurā nav norādīti iebildumi par pakalpojumu sniegšanu, bet tieši otrādi – atbildētāja nepārprotami atzīst, ka tai ir pienākums maksāt prasītājai mēneša maksu vismaz 2149,12 EUR apmērā. Nav loģisks un konsekvents atbildētājas paziņojums "nav saņemts" situācijā, kad pati atbildētāja aprēķina, cik tai būtu jāmaksā par jau saņemtajiem pakalpojumiem. Līdz ar to arguments, ka pakalpojumi nav saņemti, izskatās pēc vienīgi mēģinājuma izvairīties no samaksas pienākuma veikšanas.

Nav pamatots un neatbilst faktiskajiem apstākļiem atbildētājas apgalvojums, ka "(...) prasītājas mēģinājums, panākt prasības nodrošinājumu par acīmredzami nepamatotiem rēķiniem liecina par prasītājas, kā konkurenta attiecīgajā nozarē, mēģinājumiem ietekmēt atbildētājas saimniecisko darbību, tādā veidā cenšoties panākt sev labvēlīgu tirgus konjunktūru (...)"

Prasītāja rīkojas strikti noslēgta līguma un normatīvo aktu ietvaros. Civillikuma 1587.pants paredz, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto. Līdz ar to konkrētajā gadījumā atbildētājai ir jāizpilda savi pienākumi, tas ir, jāveic abonēšanas maksas samaksa prasītājai.

Tieši atbildētāja, faktiski saņemot pakalpojumus no prasītājas un pastāvot spēkā esošam Sadarbības līgumam Nr.20140701/1, taču nepildot šī līguma nosacījumus, kropļo tirgus attiecības, jo izmanto savā labā naudas līdzekļus, kurus bija pienākums samaksāt prasītājai. Prasītājai, esot PVN maksātājai no visiem rēķiniem bija jānomaksā valstij PVN, bet atbildētāja saņem pakalpojumus, par tiem nemaksājot. Šie divi apsvērumi acīmredzami paaugstina prasītājas izmaksas, tādējādi nevis prasītāja cenšas ietekmēt tirgu, bet gan atbildētāja uz prasītājas rēķina gūst nepamatotas priekšrocības.

2020.gada 21.septembrī tiesā saņemts prasītājas papildus paskaidrojums.

Paskaidrojumā ir norādīts, ka prasītāja ir veikusi papildus pierādījumu savākšanu, lai pierādītu savus prasījumus.

Prasītājas rīcībā ir nonākuši dokumenti sakarā ar Valsts policijas resorisko pārbaudi, kas tika veikta 2017.gadā, veicot informācijas tehnoloģiju pakalpojumu sniedzēju saimnieciskajā darbībā izmantojamās datorsistēmās instalēto komerciāla statusa datorprogrammu legalitātes un ar to saistīto grāmatvedības dokumentu divas pārbaudes (Valmierā un Cēsīs), kurās kā klātesošas personas piedalījušās arī atbildētājas darbinieki, ko apliecina Valsts policijas 22.05.2020. vēstule Nr. 20/17-261741.

Vēstulē norādīts, ka SIA "MIKRONET" pārbaudes aktā norādīts, ka uzņēmums piedāvā klientiem TV pakalpojumus sadarbībā ar SIA "SMART TV". SIA "MIKRONET" tikai piedāvā savu tīklu SIA "SMART TV" TV kanālu izplatīšanai. Saistībā ar TV izplatīšanu SIA "MIKRONET" slēdz trīspusējus līgumus ar SIA "SMART TV" uz Latvijas TV kanālu programmu nodrošināšanu klientam. SIA "MIKRONET" piedāda rēķinu par TV pakalpojumu sniegšanu klientam. Katru mēnesi SIA "MIKRONET" nosūta SIA "SMART TV" informāciju par klientu skaitu, pēc kā SIA "SMART TV" piedāda SIA "MIKRONET" rēķinu par TV abonēšanu.

Šo apliecinot arī atbildētājas valdes priekšsēdētāja 2017.gada 14.septembra paskaidrojums Valsts policijai.

Līdz ar to nevarot būt šaubu, ka atbildētāja atzīst, ka prasītājai ir tiesības izrakstīt rēķinus, pamatojoties uz kuriem atbildētājai ir pienākums maksāt prasītājai abonēšanas maksu saskaņā ar Sadarbības līgumu Nr.20140701/1. Nav tiesiskas nozīmes tam, ir vai nav spēkā Sadarbības līgums Nr. 01092017/1, jo tas ir pavisam cits līgums, kurš regulē citas tiesiskās attiecības starp tiem pašiem līdzējiem.

Sadarbības līgums Nr. 01092017/1, (par ko nav strīds šajā lietā) tika parakstīts 2017.gada 1.septembrī. Līdz ar to jau paskaidrojuma Valsts policijai sniegšanas brīdī 2017.gada 14.septembrī šis līgums jau bija parakstīts, taču atbildētāja uz to nenorāda sniedzot paskaidrojumus par televīzijas pakalpojumu sniegšanu. Prasītājas ieskatā tas papildus apliecina, ka pati atbildētāja atzīst savu pienākumu veikt maksājumus par labu prasītājai tieši uz Sadarbības līguma Nr.20140701/1 pamata un 2017.gada līgumam ir cits priekšmets, kas šo atbildētāja saistību neatceļ. Pretējā gadījumā nav loģiski izskaidrojams, kāpēc sniedzot paskaidrojumu, atbildētāja neatsaucas uz Sadarbības līgumu Nr. 01092017/1, un neiesniedz to policijai.

2019.gadā starp prasītāju un atbildētāju notika aktīva sarakste Sadarbības līguma Nr.20140701/1 izpildes ietvaros, t.sk. atbildētāja vairākas reizes lūdza veikt iekārtu (dekoderu) maiņu vai pakalpojumu pieslēgšanu:

Tiek pievienoti arī daži trīspusēji līgumi starp prasītāju, atbildētāju un klientiem un ar to saistītā sarakste:

-20.11.2019. no atbildētāja saņemts pieprasījums nomainīt dekoderi un pieslēgt pamata paku atbildētāja klientam;

-17.06.2019. no atbildētāja saņemts pieprasījums pievienot papildus STB (kuru izmantojot atbildētāja sniedz pakalpojumus par TV pieslēgumu, kā tas ir redzams no pašas atbildētājas paskaidrojumiem Valsts policijai) atbildētājas klientiem;

- 14.06.2019. no atbildētājas saņemts pieprasījums pievienot papildus STB un pieslēgt pamata paku atbildētājas klientam (līgums ar /pers. D/, personas kods/personas kods/;

-25.03.2019. no atbildētājas ir saņemts pieprasījums pārbaudīt pieejamo kanālu atbilstību sniedzamam pakalpojumam atbildētājas klientam (līgums ar /pers. E/, personas kods/personas kods/);

-21.06.2019 no atbildētājas prasītājas tīklu monitoringa daļai nosūtīts jautājums par dekoderu darbības kļūmēm.

Pirmstiesas sarakstē (07.05.2019.) paziņojumā atbildētājas valdes priekšsēdētājs /pers. F/ norādījis, ka Līguma Nr. Nr.20140701/1 pielikumā Nr. 2 /pers. G/ paraksts ir viltots un tam nav juridiska spēka. Taču vienlaicīgi atbildētāja ne tikai nesniedz pierādījumus, kas varētu apliecināt viltojuma faktu, bet pats /pers. F/ personīgi (kā ir redzams no kopijas apliecinājuma) iesniedzis šo dokumentu Valsts policijai, faktiski atzīstot šī dokumenta esamību. Līdz ar to esot pamats secināt, ka atbildētāja pārkāpj Civilprocesa likuma 9.¹ pantā noteikto pienākumu sniegt patiesas ziņas par faktiem un lietas apstākļiem.

2020.gada 16.novembrī tiesā saņemts atbildētājas pārstāves paskaidrojums par prasītāja 18.09.2020. paskaidrojumiem un papildinājumiem.

Atbildētājas pārstāve norāda, ka policijas pārbaude ir veikta par laika periodu līdz 2017.gada 1.septembrim, tātad pirms 2017.gada 1.septembrī tika noslēgts Sadarbības līgums Nr. 01092017/1.

SIA "MIKRONET" ir komersants, kas piedāvā tikai viena veida pakalpojumus – kabeļu tīkla nomu. SIA "MIKRONET" nav tiesības sniegt klientiem (gala lietotājiem) televīzijas pakalpojumus, jo uzņēmuma nekad nav bijuši noslēgti licences līgumi par audiovizuāla darba (televīzijas) satura izplatīšanu. SIA "MIKRONET" pati nepatērē televīzijas pakalpojumus, savukārt citiem tos izplatīt nevar.

Ievērojot minēto, SIA "SMART TV" prasījums ir nepamatots, jo kopš 2018.gada 31.decembra ir izbeigtas pušu nomas attiecības.

Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotais pārstāvis prasību uzturēja spēkā un papildus paskaidroja, ka strīds lietā ir par pušu starpā noslēgto 2014.gada un 2017.gada Sadarbības līgumu savstarpējo mijiedarbību.

Atbildētāja uzskata, ka 2017.gada līgums pilnībā aizvieto 2014.gada līgumu, tāpēc to noslēdzot 2014.gada Sadarbības līgums nebija spēkā. Taču tā tas nav.

Prasītāja norāda, ka pušu starpā bija divi pilnīgi atšķirīgi Sadarbības līgumi – viens noslēgts 2014.gadā, bet otrs – 2017.gadā. Līgumi nav savstarpēji saistīti.

Pirmkārt, visi rēķini, kas tiesai ir iesniegti par strīdus periodu 2019., 2020.gadā, gan arī par iepriekšējo periodu (visu sadarbības laiku no 2014.gada), ir pietādīti par minimālo mēneša maksu. 2017.gada Sadarbības līgumā vispār nav paredzēts tāds jēdziens “minimālā mēneša maksa”. Ja 2017.gada līgums aizvieto 2014.gada līgumu, nav saprotams, kāpēc atbildētāja arī 2018.gadā apmaksāja rēķinus, kuros ir pozīcija “minimālā mēneša maksa”. 2017.gada Sadarbības līgums šādu pozīciju neparedz.

Otrkārt, 2017.gada Sadarbības līgums vispār neparedz atbildētājam pienākumu par kaut ko maksāt prasītājai, t.i. uz 2017.gada līguma pamata prasītājai nav tiesību pietādīt rēķinus atbildētājam. Neskatoties uz to, visu laiku 2017.,2018. gadā atbildētāja maksāja prasītājai. Ar šādām savām darbībām atbildētāja atzina, ka 2014.gada līgums un 2017.gada līgums ir pilnīgi atšķirīgi līgumi, kuri viens otru neaizvieto.

2014.gada Sadarbības līguma 2.1.2.,2.1.3. punktos norādīts, ka atbildētāja patstāvīgi slēgs līgumus ar abonentiem par interaktīvās TV pakalpojumu sniegšanu un administrēs un kārtos prasītājas abonētu lietas, kā arī pieņems no abonentiem maksājumus.

Līguma 7.4.punkta paredz, ka atbildētāja ir tiesīga apvienot savus sniegtos elektroniskos pakalpojumus ar prasītājas sniegtajiem TV pakalpojumiem, norādot, ka šie pakalpojumi tiek sniegti sadarbībā ar prasītāju. Līguma 7.5. punkts paredz, ka atbildētāja ir tiesīga apvienot rēķinus par saviem sniegtiem pakalpojumiem un par prasītājas sniegtiem pakalpojumiem vienā vienotā rēķinā. To mēs redzējam no prasītājas iesniegtajiem/pers. D/ un /pers. E/ iesniegtajiem rēķiniem.

2017.gada līguma 1.1. punktā ir noteikts, ka atbildētāja piešķir prasītājai tiesības izmantot savu telekomunikāciju tīklu par atbildību, lai tā varētu nodrošināt televīzijas pakalpojumu saviem (prasītāja) klientiem, kuri atrodas telekomunikāciju tīkla pārklājumā. Savukārt 2014.gada līgums paredz pakalpojumu sniegšanu atbildētāja klientiem.

2017.gada līgums neparedz prasītājai tiesības saņemt maksu no atbildētāja atšķirībā no 2014.gada līguma. Turpinot maksāt prasītājai, atbildētāja ir atzinusi, ka 2014.gada līgums joprojām ir spēkā.

2014.gada līgums bija noslēgts situācijā, kad prasītāja sniedza interaktīvās TV pakalpojumus atbildētājas klientiem. Pati atbildētāja slēdza līgumus ar klientiem, t.sk. trīspusējos līgumus, iekasēja maksu utml. Tas izrietēja no 2014.gada līguma 4.2.punkta, saskaņā ar kuru prasītāja atbildētājai bija izsniegusi prasītājas parakstītas līguma veidlapas, kas nepieciešamas līgumu noslēgšanai (/pers. D/ līgums).

2017.gada līgums tika noslēgts situācijā, kad pašai prasītājai radās savi klienti, kuri vēlējās izmantot TV pakalpojumus atbildētājas tīklā. Tad bija noslēgts tiešs līgums starp prasītāju un gala klientu (tas redzams no /pers. E/ līgumiem – sākotnēji viņa bija atbildētājas klients, bet pēc tam noslēdza tiešo līgumu ar prasītāju).

2019.gada 07.maijā atbildētāja nosūtīja vēstuli prasītājai, kurā tā atzina, ka pusēm bija jāveic norēķini atbilstoši 2014.gada Sadarbības līgumam un pati veica aprēķinus par pušu savstarpējiem norēķiniem pēc 2014.gada līguma sākot ar 2018.gada decembri. Par norēķinu veikšanu pēc 2017.gada līguma vēstulē netiek prasīts veikt norēķinus pēc 2017.gada līguma.

Atbildētāja norāda tiesai, ka prasību neatzīt pilnībā, taču savos paskaidrojumos nekad nebija iebildusi maksāt par 2018.gada decembri, norādot, ka pušu tiesiskās attiecības ir pārtrauktas ar 2019.gada 1.janvāri.

No /pers. D/ līguma izriet, ka visu laiku abonentam tika piegādāts prasītājas TV pakalpojums, par kuru abonents maksāja atbildētājai.

No /pers. D/ trīspusējā līguma redzams, ka saņemamajā pakalpojumā ietilpst TV pakalpojums, bet maksa par pakalpojumu tiek iekļauta vienotajā rēķinā, kuru operators izraksta abonentam.

Sarakste pušu starpā notika līdz pat līgumattiecību pārtraukšanai 2020.gada martā. Sarakstes laikā tiek lūgts pieslēgt TV pakalpojumus atbildētājas klientiem.

Tiesu izpildītājs savā aktā ir fiksējis atbildētājas mājaslapā publiski pieejamu informāciju par to, ka atbildētāja 2018.,2019.gadā, 2020.gada janvārī, februārī ir piedāvājusi klientiem TV pakalpojumus, kuru nodrošina SIA “Smart TV” pamatojoties uz pušu sadarbības līgumu.

TV programmas ir autortiesību objekts, kuras pārraidīt bez licences ir krimināli sodāms nodarījums. Atbildētājai licences TV programmu pārraidīšanai nebija. Licence ir prasītājai, kurai ir noslēgti visi nepieciešamie līgumi. Ir pierādīts, ka pušu starpā pastāvēja tiesiskas attiecības saskaņā ar 2014.gada Sadarbības līgumu. Nav nekādu šaubu, ka atbildētāja TV pakalpojumu saņēma un sniedza to abonentiem un tāpēc tai ir pienākums norēķināties ar prasītāju.

Prasītājai bija tiesības vienpusēji mainīt pakalpojuma cenu. Prasītāja pati neveido TV programmas, bet pērk tās no programmu veidotājiem un par to maksā. Tā kā maksa par programmu iegādi periodiski tiek paaugstināta, tāpēc arī prasītāja paaugstināja atbildētājai noteikto minimālo mēnešu maksu.

Ja atbildētāja uzskatīja, ka minimālā mēneša maksa ir nepamatoti paaugstināta, tā vismaz varēja turpināt maksāt iepriekšējo minimālo mēneša maksu, bet arī šī maksa netika maksāta, kaut pakalpojums tika saņemts.

Iebildumi minimālās mēneša maksas paaugstināšanai ir izteikti, tikai par to, ka atbildētājai paaugstinātā maksa nav izdevīga un tiks meklēts cits TV operators.

2014.gada Sadarbības līgums pušu starpā tika izbeigts ar 2020.gada martu. Kopš šī laika atbildētājas tīklā TV programmas pārraida cita raidorganizācija.

Minimālā mēneša maksa bija noteikta jau kopš pušu sadarbības sākuma 2014.gadā. Par to tika izrakstīti rēķini, kurus atbildētāja apmaksāja un par to strīda nebija.

Pa atbildētājas tīkliem tika sniegti gan interneta pakalpojumi, ko nodrošināja pati atbildētāja, gan interaktīvās TV pakalpojumi, kurus nodrošināja prasītāja.

2014.gada līgumā bija noteikts prasītājas pilnvarojums atbildētājai tās vārdā noslēgt līgumus ar abonentiem, pieņemt maksājumus un administrēt klientu lietas. Faktiski tika noslēgti trīspusēji līgumi starp prasītāju, atbildētāju un abonentu, kā tas redzams no pievienotajiem līgumiem. Līdz ar to pilnvarojums netika realizēts.

Atbildība par tīklu nomu paredzēta līguma 8.4.punktā.

Minimālā mēneša maksa bija noteikta, kamēr abonētu skaits nepārsniedz 500 abonentus.

Tiesības vienpusēji mainīt minimālās mēneša maksas apmēru bija noteikta līguma pielikumā Nr.2. Minimālo mēneša maksu bija nepieciešams mainīt, jo bija pieaugušas maksas par autortiesībām kanāliem un bija pieaugusi inflācija. Konkrēts maksu pieauguma iemesls paziņojumā nebija minēts, bet līgums arī neparedzēja prasītāja pienākumu palielināt maksu proporcionāli iepriekšminēto maksājumu pieaugumam. Atbildētājs neapstrīdēja minimālās mēneša maksas pieauguma pamatotību, tikai norādīja, ka klientiem tas ir par dārgu.

Pēc prasītājas 2018.gada 1.novembra paziņojuma atbildētāja nepiekrita minimālās maksas paaugstināšanai, bet 2014.gada Sadarbības līgums turpināja darboties.

SIA “NETVISION” ir raidorganizācija, kas piegādā TV saturu (programmas), pati piegādājot signālu kodētā veidā līdz atbildētāja kabeļu tīklam (tehniski prasītāja pati spēj pieslēgt un atslēgt signālu). TV signāls pa atbildētāja kabeļu tīklu pienāk līdz klienta dekoderim, kas to atkodē, lai klients varētu piekļūt pārraidītajam saturam. Ja klienta dati nav prasītāja sistēmā, plūsma pienāk, bet neko nevar skatīties. Katram dekoderim ir sava unikāla

MAC adrese. To redzam no sarakstes pušu starpā par programmu pieslēgšanu – atslēgšanu, dekoderu maiņu MAC adresēm utml. TV signāls tīklā ir nepārtraukti (tā ir retranslācijas jēga), bet ja signāls netiek atkodēts, klients nevar piekļūt pārraidītajam saturam.

Kad pušu starpā radās strīds par minimālās maksas paaugstināšanu, prasītāja neatslēdza TV signālu. Prasītājai nebija pamata uzskatīt, ka atbildētāja nemaksās par pakalpojumu, jo pušu sarakstē tika apgalvots pretējais. Bez tam ir noslēgts trīspuseis līgums, t.sk. ar abonentu. Tas, ka atbildētāja izlēmā nemaksāt prasītājai, nedod prasītājai tiesības izbeigt trīspuseju līgumu, kas noslēgts prasītājas, atbildētājas un abonenta (patērētāja) starpā. Prasītājai ir retranslācijas licence, kuru ir grūti iegūt, kā arī līgumi ar autortiesību īpašniekiem. Līdz ar to tā nebija ieinteresēta pārtraukt pakalpojumu un strīdēties ar patērētājiem.

Tiešie līgumi ar abonentiem netika pārslēgti, jo tajā laikā tirgū ienāca operators SIA "NOVA", kam piederēja daudz plašāks kabeļu tīkls nekā atbildētājai. Līdz ar to prasītāja izmantoja iespēju pārslēgt klientu līgumus ar šo operatoru.

Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotā pārstāve prasību neatzina un papildus paskaidroja, ka pušu starpā pastāv strīds par līgumu spēkā esamību. Pušu sadarbība sākās 2014.gada jūlijā, kad tika noslēgts Sadarbības līgums. Saskaņā ar šo līgumu atbildētāja iznomāja savu tīklu, pa kuru prasītāja (raidorganizācija) sniedza interaktīvās TV pakalpojumus. Otra līguma daļa paredzēja, ka atbildētāja (operators) kļūst par prasītājas (raidorganizācijas) komercpilnvarnieku līgumu noslēgšanā un maksājumu saņemšanā no abonentiem.

2017.gadā sakarā ar Ekonomikas policijas pārbaudi pacēlās jautājums, vai atbildētāja kā operators kā raidorganizācijas pilnvarnieks ir tiesīgs saņemt maksu no gala abonenta par TV pakalpojumu, ņemot vērā to, ka tā nav autortiesību turētāja un tai nav licences programmu, kas ir autortiesību objekts, retranslācijai. Atbildētājai patiešām nav licences TV programmu retranslācijai un tā nevar nevienam šīs programmas pārraidīt, pieslēgt vai atslēgt. Ja atbildētāja to darītu, šī rīcība būtu pretlikumīga un krimināli sodāma.

Reaģējot uz aizrādījumiem, ka līdzšinējā kārtība (operators kā raidorganizācijas pilnvarnieks saņem samaksu no abonentiem) neatbilst autortiesības regulējošajiem normatīvajiem aktiem, 2017.gada 1.septembrī pušu starpā tika noslēgts jauns Sadarbības līgums, kas pārjaunoja 2014.gada Sadarbības līgumu. Saskaņā ar jauno līgumu palika spēkā nosacījums par to, ka atbildētāja iznomā prasītājai savus kabeļu tīklus, pa kuriem prasītāja retranslē klientiem interaktīvās TV pakalpojumus. Šajā līgumā vairs nebija nosacījumu par to, ka atbildētāja tiek pilnvarota rīkoties prasītājas vārdā – slēgt līgumus ar klientiem un saņemt samaksu no klientiem. Atbildētāja uzskatīja, ka 2017.gada 1.septembrī noslēgtais Sadarbības līgums bija spēkā līdz 2018.gada nogalei. Tas bija noslēgts atbilstoši pastāvošo tiesību normu prasībām. Visi iesniegtie līgumi ir noslēgti līdz 2017.gadam, pēc tam šādi līgumi noslēgti netika. Tas ir redzams no /pers. E/ līguma.

Konflikts pušu starpā sākās pēc tam, kad prasītāja nolēma paplašināt savu darbību, kļūstot ne tikai par raidorganizāciju, bet arī par operatoru. Prasītāja iegādājās SIA "MIKRONET" konkurentus. Tad tika pieņemts lēmums paaugstināt minimālo mēneša maksu. Atbildētāja minimālās maksas paaugstināšanai nepiekrita.

Par to, ka pušu starpā bijis spēkā 2017.gada 1.septembra līgums, liecina sekojoši pierādījumi – atbildētājas atbilde uz 2018.gada 1.novembra paziņojumu, kurā tika norādīts, ka piedāvājums nav rentabls un uz norēķinu veikšanu atbilstoši 2017.gada 1.septembra līgumam (citi rēķini netiks pieņemti). Uz to prasītāja atbildēja, ka izbeidz 2017.gada 1.septembra līguma darbību.

Prasītājai bija izdevīgāks 2014.gada 1.jūlija līgums, kas paredz tās tiesības vienpusēji paaugstināt minimālo mēneša maksu, bet 2017.gada 1.septembra līgumā šādas tiesības prasītājai nav paredzētas.

Pušu starpā vienmēr ir pastāvējusi tikai viena veida tiesiskā attiecība – atbildētāja iznomāja savus tīklus prasītājai TV programmu pārraidīšanai. Bija noslēgts viens līgums un izrakstīts viens rēķins. Nekad nav bijuši veikti norēķini pēc diviem līgumiem un diviem izrakstītiem rēķiniem.

No minētā izriet, ka 2017.gada 1.septembra līgums pārjaunoja 2014.gada 1.jūlija līguma darbību.

Pēc 2017.gada līguma noslēgšanas mainījās atbildētājas attiecības ar gala abonentu, t.sk. līgumu noslēgšana un samaksas saņemšana. Lietā nav iesniegts neviens līgums, kas atbilstoši 2014.gada 1.jūlija Sadarbības līguma noteikumiem būtu noslēgts ar klientu pēc 2017.gada 1.septembra. Trīspusejie līgumi ir noslēgti tikai 2014.,2015.,2016.gadā.

Attiecībā uz 2014.gada līgumu prasītājas pārstāvis atsaucās uz tā pielikumu Nr. 2. Tomēr šim līgumam vēl ir pielikums Nr. 3, kas noslēgts 2015.gada 1.janvārī, ar kuru grozīts pielikums Nr.1. Hronoloģiski tā ir visjaunākā vienošanās, ar ko tika grozīta iepriekš noteiktā pušu vienošanās par norēķinu kārtību un tur nav noteikts pienākums maksāt minimālo mēneša maksu.

Pats prasītājs pieslēdz konkrēto lietotāju. To, ka prasītājs sūta TV signālu saviem klientiem, atbildētāja ietekmēt nevarēja. Prasītāja ilgstoši – 18 mēnešu laikā turpināja saviem klientiem sniegt pakalpojumus izmantojot atbildētāja tīklus.

Atbildētāja nekad nav atteikusi sadarbību prasītājai, strīds bija par cenu. Tās attiecības, kas bija spēkā līdz 2018.gada nogalei, izbeidza prasītāja pēc savas iniciatīvas, atbildētāja to ietekmēt nevarēja, prasītāja arī 18 mēnešus neko nedarīja, lai šo strīdu noregulētu. Parāds ir nepamatoti izaudzēts.

Tad, kad tika noslēgts 2017.gada 1.septembra līgums, raidorganizācijai vajadzēja pārslēgt līgumus ar saviem klientiem (tas ir redzams /pers. E/ līgumā). Vienā dienā nevar atslēgt televīziju klientiem, bet pašai prasītājai vajadzēja rūpēties, lai tā varētu saņemt maksu no klientiem.

Minimālo maksu atbildētājai prasītājai pēc 2017.gada 1.septembra maksāja kā kompensāciju pārejas periodā, kamēr tiek pārslēgti esošie līgumi uz tiešajiem līgumiem ar klientiem. Tad, kad minimālā maksa tika paaugstināta, atbildētāja vairs to nevarēja atļauties maksāt. Uz to prasītāja paziņoja par līguma laušanu.

Motīvu daļa

Uzklausījusi pušu pārstāvju paskaidrojumus, pārbaudījusi rakstveida pierādījumus lietā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma sekojošu iemeslu dēļ.

Prasītāja cēlusi prasību pret atbildētāju par minimālās mēneša maksas par laika periodu no 02.12.2018.- 28.02.2020. parāda un ar to saistīto blakus prasījumu piedziņu, pamatojoties uz 2014.gada 1.jūlijā pušu starpā noslēgto Sadarbības līgumu Nr. 20140701/1 (turpmāk tekstā Līgums1)

Atbildētāja prasību neatzīst, norādot, ka Līgums1 ir pārjaunots un pušu tiesiskās attiecības no 2017.gada 1.septembra līdz 2018.gada 31.decembrim pastāvējušas uz 2017.gada 1.septembrī noslēgtā Sadarbības līguma Nr. 01092017/1_Mikronet (turpmāk tekstā Līgums2), kas neparedzēja atbildētājai pienākumu maksāt minimālo mēneša maksu. Ar 2019.gada 1.janvāri prasītāja vienpusēji atkāpusies no Līguma2. Līdz ar to pušu starpā nepastāv līgumiskās attiecības, tāpat nav pamata aprēķināt minimālo mēneša maksu.

No minētā izriet, ka pušu starpā pastāv strīds par to, uz kura no noslēgtajiem Sadarbības līgumiem pamata pastāv tiesiskās attiecības pušu starpā un vai no tām izriet tiesisks pamats parāda piedziņai no atbildētājas prasības pieteikumā norādītajā apmērā.

Lietā nav strīda par to, ka 2014.gada 1.jūlijā starp SIA "SMART TV", reģistrācijas Nr.40103486551, kā raidorganizāciju un SIA "MIKRONET", reģistrācijas Nr. 44013019464 (atbildētāja lietā), kā operatoru noslēgts Sadarbības līgums Nr. 20140701/1 (lietas 1.sējuma 21.-22.lapa).

No lietas 1.sējuma 29.-30.lapā esošās Lursoft izdrukas ir redzams, ka SIA "SMART TV" 2019.gada 20.jūnijā reorganizācijas ceļā ir pievienota

SIA "Dnet IT risinājumi", reģistrācijas Nr. 40103243156.

Komerclikuma 335.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka sabiedrību apvienošana var notikt kā pievienošana vai saplūšana, bet šī paša panta otrā daļa paredz, ka pievienošana ir process, kurā sabiedrība (pievienojamā sabiedrība) nodod visu savu mantu citai sabiedrībai (iegūstošā sabiedrība).

No minētā izriet, ka pievienojot SIA "SMART TV" iegūstošajai sabiedrībai SIA "Dnet IT risinājumi", tās mantu, t.sk. tiesības un saistības, ir ieguvusi SIA "Dnet IT risinājumi".

2020.gada 14.augustā SIA "Dnet IT risinājumi", reģistrācijas Nr.40103243156, nosaukums mainīts uz SIA "NETVISION" (Lursoft izdrukta lietas 2.sējuma 191. lapā).

Tāpat lietā nav strīda par to, ka 2017.gada 1.septembrī puses noslēgušas Sadarbības līgumu Nr. 01092017/1_Mikronet (lietas 1.sējuma 110.-111.lapā).

Pušu starpā pastāv strīds par šo līgumu savstarpēju mijiedarbību. Prasītāja uzskata, ka minētie līgumi ir divi pilnīgi atšķirīgi līgumi, bet atbildētāja uzskata, ka ar Līgumu2 ir pārjaunotas ar Līgumu1 pušu starpā nodibinātās tiesiskās attiecības, resp. pēc tam, kad 2017.gada 1.septembrī pušu starpā noslēgts Līgums2, pušu tiesiskās attiecības pastāv vienīgi uz šī līguma pamata.

Civillikuma 1867.pants paredz, ka katru saistību tiesību var atcelt, pārvēršot to jaunā, ar dalībnieku sevišķu līgumu, ko sauc par pārjaunojumu.

Tiesību doktrīnā norādīts, ka pārjaunojums ir divu darbību apvienojums: vienas saistības atcelšana un jaunas saistības radīšana, kas kaut kādā veidā atkārto (bet ar izmaiņām) agrākās saistības saturu. Vienošanās par šādām izmaiņām sauc par pārjaunojumu, taču par pārjaunojumu var liecināt arī citi nosaukuma līgums. /K.Torgāns. Saistību tiesības. I.daļa. Mācību grāmata.- Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006.,264.lpp./

No minētā izriet, ka nepieciešams konstatēt pušu izteiktu gribu iepriekšējās saistības atcelšanai un jaunas nodibināšanai.

Civillikuma 1868.pants paredz, ka pārjaunojumu var izdarīt vai nu tā, ka arī jaunajā prasījumā abas puses, t.i. tiesīgais un saistītais, paliek tās pašas, kādas bijušas atceltā, pārgrozot tikai prasījuma tiesisko pamatu un būtiskos noteikumus, vai arī tā, ka pārgrozījums attiecas uz lietā piedalīgām personām un ka agrākā kreditora vai agrākā parādnieka vietā iestājas jauns.

Lai varētu konstatēt, vai, noslēdzot Līgumu2 ir noticis Līguma1 pārjaunojums, vai pušu starpā noslēgti divi savstarpēji nesaistīti līgumi, noskaidrojams katra no šiem līgumiem saturs – par kādām tiesiskām attiecībām puses vienojušās.

Atbilstoši Civillikuma 1404.pantam, katrā tiesiskā darījumā jāņem vērā dalībnieki, priekšmets, gribas izteikums, sastāvdaļas un forma.

Attiecībā uz darījumu dalībniekiem lietā nepastāv strīds par to, ka abi līgumi ir noslēgti starp vienām un tām pašām pusēm – prasītāju un atbildētāju.

Abos līgumos prasītāja ir elektronisko sakaru komersants (līgumā – raidorganizācija), kas Latvijas Republikas teritorijā sniedz interaktīvās TV pakalpojumus (Līguma1 1.1.punkts, Līguma2 1.1.punkts), bet atbildētāja ir operators, kuram ir savs vai viņa lietošanā nodots publiskais elektronisko sakaru tīkls aptveramā teritorijā (Līguma1 1.2.punkts, Līguma2 1.2.punkts).

Taču fakts, ka abus līgumus noslēguši vieni un tie paši dalībnieki, vien pats par sevi neliecina, ka noticis pārjaunojums.

Sekojoši tiesa noskaidros, par kādu līguma priekšmetu puses vienojušās Līgumā1 un Līgumā2.

Par tiesiska darījuma priekšmetu saskaņā ar Civillikuma 1412.pantu var būt tiklab darbība, kā arī atturēšanās no tās, un tiklab darbība, kuras mērķis ir nodibināt vai atdot lietu tiesību, kā arī darbība ar kādu citu mērķi.

Līguma1 2.1. punktā puses ir vienojušās par šī līguma priekšmetu:

- par šajā līgumā atrunāto maksu operators iznomās raidorganizācijai savu tīklu, ar kura palīdzību raidorganizācija operatora aptveramā teritorijā sniegs interaktīvās TV pakalpojumus abonentiem;
- uz raidorganizācijas pilnvarojuma pamata operators raidorganizācijas vārdā un labā pastāvīgi slēgs līgumus ar abonentiem par interaktīvo TV;
- uz raidorganizācijas pilnvarojuma pamata operators administrēs un kārtos raidorganizācijas abonentu lietas, kā arī pieņems no abonentiem raidorganizācijai adresētus maksājumus par interaktīvās TV pakalpojumu sniegšanu.

No minētā izriet, ka Līguma1 priekšmets ir pušu vienošanās par to, ka atbildētāja prasītājam par maksu iznomās tai īpašumā vai lietošanā esošos elektronisko sakaru tīklus, lai to aptveramā teritorijā prasītāja varētu sniegt interaktīvās TV pakalpojumus (savus pakalpojumus) abonentiem, t.sk. atbildētājas abonentiem.

Atbilstoši Civillikuma 2112.pantam, kurā noteikts, ka noma vai īre ir līgums, ar ko puse piešķir vai apsola otrai par zināmu nomas vai īres maksu kādas lietas lietošanu. Līgums, ar ko piešķir vai apsola augļu nesējas lietas lietošanu augļu ievākšanai no tās, ir noma, bet ikviens cits apsolījums – īre (...), attiecībā par atbildētājam piederošo tīklu lietošanu TV programmu pārraidei pušu starpā pastāv nomas tiesiskās attiecības – atbildētāja ir iznomātājs, bet prasītāja – nomnieks.

Konkrētajā gadījumā pušu noslēgtais līgums neaprobežojas ar nomas tiesiskajām attiecībām, jo atbildētāja pati neizmanto TV pakalpojumu, bet tās tīklos prasītājas sniegtos TV pakalpojumus saņem lietotāji – abonentu.

Papildus nomas tiesiskajām attiecībām, saskaņā ar Līguma1 4.1.punktu raidorganizācija ir pilnvarojusi atbildētāju (operatoru) tās vārdā un labā pastāvīgi noslēgt līgumus par interaktīvās TV pakalpojumu sniegšanu kā arī administrēt un kārtot tās lietas un pieņemt maksājumus no abonentiem par interaktīvās TV pakalpojumu sniegšanu, resp. rīkoties kā komercaģentam prasītājas vārdā un labā.

Tiesas sēdē tika noskaidrots, ka atbildētāja līgumus ar abonentiem nav noslēgusi kā prasītājas pilnvariece, bet noslēgti trīspusēji līgumi starp prasītāju, atbildētāju un abonentu.

Tādējādi attiecībā uz interaktīvās TV pakalpojumu sniegšanu līgumiskā tiesiskā attiecība pastāv ne tikai starp prasītāju un atbildētāju kā iznomātāju un nomnieku, bet starp prasītāju, atbildētāju un abonentu kā TV pakalpojumu saņēmēju, par ko liecina iesniegtie trīspusējie līgumi.

Bez tam Līguma1 3.7. punkts paredz, ka paša operatora sniegtie elektronisko sakaru pakalpojumi, kas novadīti caur operatora tīklu, tiek saglabāti, un raidorganizācija nav tiesīga prasīt šo pakalpojumu sniegšanas pārtraukšanu.

Izskatot lietu, tika konstatēts, ka atbildētāja atbilstoši noslēgtajiem līgumiem ir sniegusi arī interneta pakalpojumus. Atbilstoši Līguma1 7.4.punktam atbildētāja ir tiesīga apvienot savus sniegtus elektronisko sakaru pakalpojumus ar raidorganizācijas (prasītājas) sniegtajiem interaktīvās TV pakalpojumiem, norādot, ka šie pakalpojumi tiek sniegti sadarbībā ar raidorganizāciju. Tāpat atbildētāja, atbilstoši Līguma1 7.5.punktam ir tiesīga rēķinu par interaktīvās TV pakalpojumiem apvienot ar rēķinu par pašas sniegtajiem pakalpojumiem.

Minētās kārtības pastāvēšanu apstiprina atbildētājas iesniegtie trīspusējie līgumi - 2016.gada 23.decembra līgums Nr.6742 ar/pers. E/ (lietas 2.sējuma 3.,4.lapa), 2106.gada 6.septembra līgums Nr. 6683 ar/pers. D/ (lietas 23.sējuma 53.,54.lapa) un attiecībā uz šiem līgumiem izrakstītie rēķini (lietas 2.sējuma 7.-52.lapa, 56.-98.lapa).

Atbildētāja iesniedza dokumentus, no kuriem redzams, ka 2017.gada 24.janvārī noslēgts trīspusējs līgums Nr. 1240 ar/pers. J/, 2017.gada 13.janvārī noslēgts trīspusējs līgums Nr. 3073 ar/pers. K/, 2015.gada 10.augustā noslēgts trīspusējs līgums Nr. 6536 ar/pers. L/, 2016.gada 31.oktobrī noslēgts trīspusējs līgums Nr. 6716 ar/pers. M/ (2.sējuma lietas 118. – 121.lapa).

Līguma 1 8.4.punkts paredz, ka atbildību par operatora sniegtajiem pakalpojumiem šī līguma ietvaros un par operatora tīkla nomu mēnesī sastāda starpība starp raidorganizācijas noteiktās interaktīvās TV ikmēneša abonēšanas maksas apmēru abonentam (kas ir izvietota raidorganizācijas mājas lapā) un šī līguma pielikumā Nr.1 norādītās interaktīvās TV abonēšanas maksas operatoram par katru abonentu.

No minētā izriet, ka pēc Līguma 1 abonents samaksāja atbildētājam izvēlēta pakalpojuma (TV programmu *Basic* paka vai *Extended* paka) abonēšanas maksu, bet atbildētāja samaksāja prasītājam līgumā noteikto abonēšanas maksu operatoram. Starpība starp klientu samaksāto abonēšanas maksu un operatora abonēšanas maksu bija atbildētāja atbildētājam par tās tīklu izmantošanu.

Atbildētājas ikmēneša norēķinus ar prasītāju pēc piedādītiem rēķiniem apstiprina konta izdrukas (lietas 1.sējuma 26.- 28.lapa).

Norēķini šādā kārtībā pušu starpā notikuši līdz 2018.gada decembrim.

Līguma 1 11.1.punktā noteikts tā darbības termiņš un laušanas kārtība (minētais punkts grozīts ar 2014.gada 1.septembra Vienošanas Nr.1 Sadarbības līgumam Nr.20140701/1), nosakot, ka līgums stājas spēkā parakstīšanas brīdī, un tiek noslēgts uz diviem gadiem (līdz 2016.gada 1.jūlijam). Ja puses ir ievērojušas Līguma noteikumus tā darbības laikā un līdz brīdim, kad līdz Līguma beigām ir atlicis viens mēnesis, kāds no pusēm nav rakstiski otrai darījis zināmu vēlēšanos nepagarināt līguma termiņu, Līguma termiņš automātiski, t.i. bez papildus rakstiskas vienošanās, pagarinās uz nenoteiktu laiku paliekot spēkā visiem līguma noteikumiem.

2017.gada 1.septembrī pušu starpā noslēgts Līgums 2. Līguma 2 1.1. – 1.2. puses vienojušās par šādu līgums priekšmetu – SIA “MIKRONET” piešķir SIA “SMART TV” tiesības izmantot savu telekomunikāciju tīklu par atbildību, lai tā varētu nodrošināt televīzijas pakalpojumu saviem klientiem, kuri atrodas telekomunikāciju tīkla pārklājumā.

Līguma 2 21. punktā puses vienojušās par cenām šī Līguma ietvaros – ikmēneša maksa (nomas maksa par katru pieslēguma punktu) par TV Bāzes paku ir 8,50 EUR, tajā skaitā PVN 21%, no kuriem 4,58 EUR pienākas SIA “SMART TV”, bet 3,92 EUR – SIA “MIKRONET”. Par TV Paplašināto paku noteikta maksa 10 EUR, tajā skaitā PVN 21%, no kuriem 6,14 EUR pienākas SIA “SMART TV”, bet 3,86 EUR – SIA “MIKRONET”.

No minētā izriet, ka līguma priekšmets konkrētajā gadījumā ir tikai atbildētājam piederošo tīklu noma, par ko atbildētāja tiek noteikta proporcionāli no klienta maksas par TV programmu abonēšanu.

Līgumattiecības ar abonentu par TV programmu lietošanu prasītāja nodibina patstāvīgi.

Attiecībā uz Līguma 2 spēku laikā tiesa konstatē, ka, atbilstoši Līguma 2 6.1. punktam, tas stājas spēkā no tā abpusējas parakstīšanas brīža (2017.gada 1.septembris) un ir beztermiņa.

Līguma 2 izbeigšanas kārtība noteikta tā 6.2. punktā – ja kāds no līgumslēdzējiem vēlas līgumu izbeigt, tas par to rakstiski paziņo otram līgumslēdzējam 30 dienas iepriekš un veic savstarpēju saistību nokārtošanu.

No lietas 1.sējuma 114.lapā esošā 2018.gada 30.novembra paziņojuma Nr.3y546 izriet, ka prasītāja ir paziņojusi atbildētājam par 2017.gada 1.septembra līguma Nr. 01092017/1 Mikronet izbeigšanu ar 2019.gada 1.janvāri. Līguma 2 vienpusēju izbeigšanu atbildētāja nav apstrīdējusi.

No minētā tiesa konstatē, ka Līgums 2 ir izbeigts, prasītājam vienpusēji paziņojot par tā izbeigšanu ar 2019.gada 1.janvāri.

Attiecībā uz atbildētājas apgalvojumu par to, ka Līgums 1 tika pārjaunots noslēdzot Līgumu 2, tiesa konstatē sekojošo.

Līgumā 2 nav atsauce vai norāde par to, ka puses būtu vienojušās, ka ar šo līgumu tiktu pārjaunots 2014.gada 1.jūlijā noslēgtais Līgums 1, t.i., ka puses būtu vienojušās par Līguma 1 atcelšanu un Līguma noslēgšanu tā vietā.

Neskatoties uz to, ka tiesas sēdē atbildētājas pārstāve norādīja, ka tā labticīgi paļāvusies, ka kopš 2017.gada 1.septembra pušu starpā pastāv no Līguma 2 izrietošās tiesiskās attiecības, lietā netika iesniegti pierādījumi par savstarpēju norēķinu kārtību pēc šī līguma, t.sk., ka atbildētāja būtu prasītājam izrakstījusi rēķinus par tīklu nomas maksu.

Kā jau norādīts iepriekš, pamatojoties uz Līgumu 1 tika noslēgti trīspusēji līgumi starp prasītāju, atbildētāju un abonentu, kurš lietoja TV programmas. Tiesas ieskatā, tādējādi pārjaunojot Līgumu 1 tiktu skartas ne tikai prasītājas un atbildētājas tiesības un pienākumi, bet arī trešās līgumslēdzējas puses (abonenta) tiesības un pienākumi. Līdz ar to, lai varētu uzskatīt, ka Līgums 1 tika pārjaunots noslēdzot Līgumu 2, pusēm bija jāvienojas par rīcību ar uz šī līguma pamata noslēgtajiem trīspusējiem līgumiem un turpmākajiem savstarpējiem norēķiniem, t.sk. minimālās maksas maksāšanu vai tās atcelšanu un norēķiniem ar abonentiem, kas nav noticis.

Atbildētāja tiesā arī neiesniedza pierādījumus saviem apgalvojumiem par Līguma 1 neatbilstību kādiem tiesību aktiem vai NELP prasībām, kādēļ tas tika pārjaunots, noslēdzot Līgumu 2.

Lietas izskatīšana gaitā no pušu paskaidrojumiem tika konstatēts, ka prasītāja rēķinus par minimālo mēneša maksu Pielikumā Nr.2 nolīgumā apmērā atbildētājam izrakstījusi kopš 2014.gada 1.jūlija līdz 2018.gada novembrim ieskaitot, un atbildētāja tos apmaksājusi, resp. līdz laikam, kad pušu starpā sākās strīds par prasītājas tiesībām vienpusēji paaugstināt abonēšanas maksu un minimālo mēneša maksu.

No minētā tiesa secina, ka Līgums 1 un Līgums 2 bija atsevišķi līgumi un pārjaunojums nav noticis.

Atbildētāja norādīja, ka prasītājas sniegto pakalpojumu no 2018.gada decembra nesapņēma, taču lietā tika konstatēts, ka prasītāja TV signālu atbildētājas tīklā pārraidījusi līdz 2020.gada marta – aprīļa mēnesim, t.i. līdz brīdim, kad TV programmas pa atbildētājas tīkliem sāka piegādāt cita raidorganizācija. Prasītājas datortīkla administrators pēc programmodrošinājuma MINISTRA ierakstiem apstiprina, ka minētie klienti pēdējo reizi prasītājas TV signālu saņēmuši 2020.gada martā – aprīlī (2.sējuma lietas 124. - 125.lapa).

Zvērināta tiesu izpildītāja 2020.gada 2.decembrī sastādījusi aktu Nr. 00058/067/2020-AKT par fakta fiksēšanu, no kuriem redzami ieraksti vietnē www.mikronet.lv akta fiksēšanas dienā (02.12.2020. un uz 30.10.2017., 07.08.2018., 23.10.2018., 05.01.2019., 03.02.2019., 10.03.,2019., 13.04.2019., 18.05.2019., 22.06.2019.,12.08.2019.,12.09.2019., 23.10.,2019.,03.02.2020. (2.sējuma lietas 129.-146.lapa).

Aktā fiksēti ekrānšāviņi no vietnes www.mikronet.lv par televīzijas pakalpojuma piedāvājumu, kuru uz 02.12.2020. SIA “MIKRONET” nodrošina sadarbībā ar SIA “Telenet”, bet pārējos aktā fiksētajos datumos - sadarbībā SIA “SMART TV” (Retranslācijas atļauja Nr.RR-46).

No minētā izriet, ka atbildētāja arī laikā pēc 2018.gada 1.decembra ir piedāvājusi abonentiem iegādāties televīzijas pakalpojumu, kuru varēja sniegt tikai komersants, kam ir retranslācijas atļauja un kuru līdz līguma noslēgšanai ar citu raidorganizāciju varēja nodrošināt tikai prasītāja.

Atbildētāja noliedza, ka pēc 2018.gada 1.decembra būtu pieņēmusi no klientiem interaktīvās TV pakalpojuma abonēšanas maksu, kas pienākas prasītājam.

Tiesā ir iesniegti līgumi, tsk. līgumi par interaktīvās TV pakalpojumiem ar vairākiem abonentiem, atbildētājas izrakstītajiem rēķiniem un kontu izrakstiem par to apmaksu (2.sējuma 3.-98.lapa, 3.sējuma 4.-216.lapa). No iesniegtajiem trīspusējiem līgumiem ir redzams, ka ar abonentiem/pers. M/, /pers. L, /pers. K/, /pers. J, /pers. E/, /pers. D/ bija noslēgti līgumi par interneta un TV pakalpojumiem. Līdz ar to izrakstītajos rēķinos bija norādīta maksa par abiem šiem pakalpojumiem un abonentu tos samaksāja atbildētājam atbilstoši Līguma 1 7.4.punktam. No iesniegtajiem rēķiniem ir redzams, ka tajos norādītā summa nemainījās arī pēc 2018.gada 1.decembra.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka no laika, kopš pušu starpā izcēlās strīds par minimālās mēneša maksas paaugstināšanas pamatotību, atbildētājā turpināja pieņemt maksājumus no abonentiem, bet prasītājas izrakstītos rēķinus par minimālo mēneša maksu neapmaksāja.

Atbildētāja norāda, ka prasītājam nebija tiesības vienpusēji paaugstināt minimālo mēneša maksu.

Līdz ar to noskaidrojams, vai prasītājam bija tiesības vienpusēji mainīt (paaugstināt) abonēšanas maksu.

No lietas 1.sējuma 31.lapā esošā 2018.gada 1.novembra paziņojuma Nr. 54y8 ir redzams, ka raidorganizācija (prasītāja), atsaucoties uz Līgumu1, ir paziņojusi operatoram (atbildētājam), ka:

- abonēšanas maksa mēnesī par vienu abonentu ir *Basic*:10:00 EUR, *Extended*:12 EUR (cenās ir norādītas ar PVN);
- minimālā mēneša maksa ir 3900 EUR, tai skaitā PVN 21%. Minimālo maksu operators maksā raidorganizācijai par operatora abonentiem, ja šo abonentu skaits nepārsniedz 500.

Pārējās cenas (IPTV multicast plūsma, TV maršrutētāju noma un citas Līgumā un pielikumos minētas cenas) paliek nemainīgas.

Paziņojumā norādīts, ka jaunās cenas stājās spēkā pēc viena mēneša termiņa noteicējuma – no 2018.gada 2.decembra

Uz minēto paziņojumu prasītāja 2018.gada 16.novembrī sniegusi atbildi (lietas 1.sējuma 32.lapa), norādot, ka pie piedāvātās paaugstinātās abonēšanas maksas nav rentablas mūsu pakas. Līdz ar to atbildētāja ir spiesta meklēt citu TV operatoru. Atbildētāja norādījusi, ka līdz visu klientu pārslēgšanai pie cita operatora, aprēķini tiks veikti saskaņā ar abpusēji parakstītu līgumu Nr. 01092017/1_Mikronet no 01.09.2017. punkta 2.1.1. un līdz pietādīt rēķinus pēc šī līguma.

Neskatoties uz to, ka atbildētāja nepiekrita paaugstinātajām cenām, prasītāja ir izrakstījusi rēķinus par laika periodu no 2018.gada 1.decembra līdz 2020.gada 28.februārim, kurus prasītāja nav apmaksājusi (lietas 1.sējuma 46.-62.lapa).

Prasības pieteikumā norādīts, ka pamats paziņojumam par abonēšanas maksas paaugstināšanu ir 2018.gada 1.jūlija Vienošanās par interaktīvās TV abonēšanas maksas izcenojumiem (Pielikums Nr.2 Sadarbības līguma 20140701/1 2.punkts, kas paredz tiesības mainīt cenas). Tiesas sēdē tika noskaidrots, ka prasības pieteikumā ir norādīts nepareizs datums – vienošanās nav noslēgta 2018.gada 1.jūlijā, bet 2014.gada 1.jūlijā.

Tiesa konstatē, ka Līgumā1 puses vienojušās par sekojošu kārtību abonēšanas maksas noteikšanai. Līgumā1 12.2.punkts paredz, ka raidorganizācija pievieno šim līgumam interaktīvās TV abonēšanas maksas izcenojumus operatoram (pielikums Nr.1), kas ir līguma neatņemama sastāvdaļa.

Līgumā1 pielikuma Nr.1 (1.sējuma lietas 23.lapas otra puse), 1.punkts paredz – atkarībā no abonenta izvēlētas paketes un operatora tīklā pieslēgto abonentu skaita, operatoram ir noteikta sekojoša interaktīvās TV abonēšanas maksa mēnesī par vienu abonentu (cenās norādītas EUR ar PVN 21%) *Basic – 4,25, Extended – 5,70*.

Pielikuma Nr.1 2.punktā paredzēts – šajā tabulā norādītās cenas var mainīties pēc Raidorganizācijas lēmuma, ja tam par iemeslu būs izmaiņas valsts noteiktās nodevas likmēs, Centrālās statistikas pārvaldes apstiprinājums par inflācijas procenta pieaugumu vai arī izmaiņas cenās/izmaksās kanāļiem par autortiesībām.

No pielikuma Nr.1 satura izriet, ka ar to operatoram ir noteikta interaktīvās TV abonēšanas maksa mēnesī par vienu abonentu atkarībā no izvēlētas programmu pakas.

Lietas 1.sējuma lietas 24.lapā atrodas 2014.gada 1.jūlija Vienošanās par interaktīvās TV abonēšanas maksas izcenojumiem Pielikums Nr.2 Sadarbības līgumam Nr. 20140701/1, ar kuru grozīts Pielikums Nr.1 Sadarbības līgumam 20140701/1, un izteikts šādā redakcijā.

No Vienošanās 1.punkta izriet, ka interaktīvās TV abonēšanas maksa mēnesī par vienu abonentu (cenās norādītas EUR ar PVN 21%) ir noteikta par *Basic – 4,25, Extended – 5,70* (analoģiski kā Pielikumā Nr.1).

Vienošanās 1.1.punktā paredzēts, ka operatoram ir noteikta minimālā mēnešmaksā 2487,50 EUR ar PVN 21%, kamēr operatora tīklā pieslēgto abonentu skaits nepārsniedz pieci simti abonentu.

No minētā izriet, kamēr pieslēgto abonentu skaits nav sasniedzis noteikto abonentu skaitu – piecus simtus abonentu, atbildētājam ir jāmaksā prasītājam nemainīga mēneša maksa.

Vienošanās 2.punkts paredz, ka šajā vienošanās norādītās cenas var mainīties pēc raidorganizācijas lēmuma, ja tam par iemeslu ir izmaiņas valsts noteiktās nodevas likmēs, Centrālās statistikas pārvaldes apstiprinājums par inflācijas procenta pieaugumu vai arī izmaiņas cenās/izmaksās kanāļiem par autortiesībām. Vienošanās parakstījuši SIA "SMART TV" valdes loceklis /pers. N/ un SIA "Mikronet" valdes loceklis /pers. G/.

Lai gan pušu savstarpējā sarakstē, atbildētāja vairākkārt norādījusi, ka /pers. G/ paraksts uz Vienošanās ir viltots, atbildētāja par to pierādījumus tiesā neiesniedza, kā arī šo pierādījumu neapstrīdēja.

Atbildētāja iebilda, ka Pielikums Nr.3 ir hronoloģiski visjaunākais, tāpēc maksājumi jānosaka pēc tā.

Lietas 1.sējuma 25.lapā atrodas Vienošanās par interaktīvās TV izcenojumiem Pielikums Nr.3, kas noslēgta 2015.gada 1.janvārī. Ar šo Vienošanos puses vienojas grozīt Pielikumu Nr.1 pie Sadarbības līguma Nr. 20140701/1, izsakot to šādā redakcijā.

Atbilstoši 1.punktam ir noteikts, ka atkarībā no abonenta izvēlētas paketes un operatora tīklā pieslēgto abonentu skaita, operatoram ir noteikta sekojoša interaktīvās TV abonēšanas maksa mēnesī par vienu abonentu (cenās norādītas EUR ar PVN 21%) *Basic – 4,25, Extended – 5,70*.

Vienošanās 1.1.punkts paredz, ka sākot no 2015.gada 1.janvāra raidorganizācija piešķir operatoram atlaidi 11% apmērā uz interaktīvās TV abonēšanas maksu mēnesī par vienu abonentu.

Vienošanās 2.punkts paredz, ka šajā tabulā norādītās cenas var mainīties pēc raidorganizācijas lēmuma, ja tam par iemeslu ir izmaiņas valsts noteiktās nodevas likmēs, Centrālās statistikas pārvaldes apstiprinājums par inflācijas procenta pieaugumu vai arī izmaiņas cenās/izmaksās kanāļiem par autortiesībām.

No minētā izriet, ka ar 2015.gada 1.janvārī noslēgto Vienošanos Pielikums Nr.3 prasītāja ir noteikusi atlaidi 11% apmērā par katru abonentu, un ar to ir grozīts Pielikums Nr.1 pie Sadarbības līguma. Taču 2015.gada 1.janvāra Vienošanās negroza 2014.gada 1.jūlija Vienošanos Pielikums Nr. 2, kurā puses ir vienojušās par minimālo mēneša maksu, tās apmēru un par raidorganizācijas tiesībām mainīt šajā Vienošanās noteiktās cenas.

No minētā tiesa secina, ka puses ir vienojušās par prasītājas tiesībām vienpusēji mainīt interaktīvās TV abonēšanas maksas apmēru abonentam un minimālās mēneša maksas apmēru operatoram (atbildētājam).

Saņemot 2018.gada 1.novembra paziņojumu par abonēšanas maksas un minimālās mēneša maksas paaugstināšanu, atbildētāja ir cēlusi vienīgi iebildumu par paaugstinātās maksas nerentabilitāti un vēlmi nomainīt TV pakalpojumu sniedzēju.

Līdz ar to prasītājam bija tiesības sākot ar 2018.gada 2.decembri izrakstīt rēķinus atbildētājam par paaugstināto minimālo mēneša maksu 3900 EUR mēnesī, bet atbildētājam bija pienākums tos apmaksāt.

Tā kā rēķini nav apmaksāti, no atbildētājas prasītājas labā piedzenams minimālās mēneša maksas parāds 58 450,13 EUR apmērā.

Par parāda pastāvēšanu prasītāja brīdinājusi atbildētāju 2019.gada 23.aprīlī (1.sējuma lietas 33.,34.lapa). Uz brīdinājumu atbildētāja atbildējusi, ka tās ieskatā pusēm norēķini jāveic pēc Pielikuma Nr. 3 (1.sējuma lietas 35.,36.lapa).

Par parāda pastāvēšanu prasītāja atbildētāju atkārtoti brīdinājusi 2020.gada 18.februārī (1.sējuma lietas 37.-39.lapa). Uz šo brīdinājumu atbildētāja norādījusi, ka nepiekrita cenu paaugstinājumam un lūdza izrakstīt rēķinus saskaņā ar Līgumu2 (1.sējuma lietas 40.lapa).

2020.gada 19.martā prasītāja atkārtoti brīdinājusi atbildētāju un aicinājusi parādu samaksāt līdz 2020.gada 2.aprīlim (1.sējuma lietas 41.,42-45.lapa).

Civillikuma 1587.pants paredz, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevīšķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atfīdzinot otrai zaudējumus.

Rēķinu apmaksas termiņš noteikts atbilstoši Līguma 1 8.6.punktam – raidorganizācijas piestādītos rēķinus operators apmaksā līdz katra mēneša 20.datumam.

Tā kā rēķini nav apmaksāti noteiktajā termiņā, iestājies nokavējums. Civillikuma 1651.pants paredz, ka nokavējums ir saistības izpildīšanas vai izpildījuma pieņemšanas prettiesīgs novēlinājums. Pirmajā gadījumā ir parādnieka, bet otrajā – kreditora nokavējums. Parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas (Civillikuma 1652.panta 3.punkts).

Līguma 1 8.7.punkts paredz – par operatora maksājumu nokavēšanu raidorganizācija ir tiesīga pieprasīt no operatora līgumsodu 0,5% apmērā no nesamaksātās summas par katru nokavēto dienu.

Civillikuma 1716.panta pirmā daļa paredz, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā), bet šī paša panta trešā daļa paredz, ka līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Pamatojoties uz minēto no atbildētājas prasītājas labā piedzenams līgumsods par saistību izpildes nokavējumu 5845,01 EUR apmērā.

Atbilstoši Civillikuma 1753.pantam ar procentiem jāsaprot tā atfīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1759.panta 1.punkts paredz, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, šādos gadījumos par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Pamatojoties uz minēto no atbildētāja prasītājas labā piedzenami likumiskie nokavējuma procenti 2961,27 EUR apmērā, kas aprēķināti par laika periodu no 2019.gada 19.janvāra līdz 2020.gada 21.martam.

Civillikuma 1668.⁹ pants paredz, ka par nokavētu maksājumu līgumā par preces piegādi, pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu parādnieks bez īpaša atgādinājuma maksā kreditoram parāda atgūšanas izmaksas 40 euro apmērā. Parāda atgūšanas izmaksu samaksa neatbrīvo parādnieku no pienākuma atfīdzināt visus zaudējumus, kādus kreditors cietis, ieskaitot izdevumus prāvai.

Līdz ar to no atbildētājas prasītājas labā piedzenamas parāda atgūšanas izmaksas 600 EUR apmērā, t.i. 40 EUR par katru termiņā neapmaksātu rēķinu (15).

Kopā no atbildētājas prasītājas labā piedzenams parāds 67 856,41 EUR.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 195.panta nosacījumiem, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolūfīvā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departaments 2016.gada 29.janvāra lēmumā lietā Nr. SKC-1331/2016 uzsver, ka jau vairākkārt (Senāta 2007.gada 4.aprīļa spriedums lietā Nr. SKC-87/2007, Senāta 2010.gada 13.oktobra lēmums lietā Nr.SPC-166/2010), ir norādīts, ka Civilprocesa likuma 195.pantam ir imperatīvs raksturs un saskaņā ar to tiesa pati (*ex officio*) neatkarīgi no prasījumā izteiktajiem lūgumiem, noteic prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus uz likuma pamata (Civillikuma 1759.pants), kuru apmērs noteikts Civillikuma 1756. pantā.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departaments 2016.gada 29.janvāra lēmumā lietā Nr. SKC-1331/2016 norādījis arī, ka likumiskie procenti līdz tiesas sprieduma izpildei pēc sava satura vairs nav prasījums par uzturīdzekļu maksāšanas, kredīta neatdošanas, preču vai pakalpojumu samaksas kavējuma sekām, bet gan prasījums sakarā ar tiesas sprieduma izpildīšanas kavējumu.

Līdz ar to nosakāmas prasītājas tiesības saņemt likumiskos procentus 6% gadā no piedzītās summas 67 856,41 EUR, sākot ar šī sprieduma spēkā stāšanās dienu pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa notecēšanas līdz sprieduma izpildei, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto ierobežojumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, apmierinot prasību, no atbildētāja par labu prasītājai piespriežami visi tās samaksātie tiesas izdevumi.

Līdz ar to no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi 1835,76 EUR, tajā skaitā: valsts nodeva 1830,39 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,37 EUR (maksājumu dokumenti lietas 1.sējuma 15.,17.lapā).

Juridisko palīdzību prasītājai sniedza zvērināts advokāts Jurījs Baibakovs (pilnvara atrodas lietas 1.sējuma 84.lapā, zvērināta advokāta orderis atrodas lietas 1.sējuma 87.lapā).

Zvērināta advokāta rēķini un samaksas dokumenti atrodas lietas 1.sējuma 139.,141.,162.,163.lapā, lietas 2.sējuma 186.,188.,199.,200.,201.,203.lapā, lietas 5.sējuma 41.,44.lapā par 4118,54 EUR.

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta c) apakšpunktā noteikts, ka izdevumi advokāta palīdzībai atfīdzināmi šādā apmērā - atfīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantiskais raksturs un kurās prasības summa pārsniedz 57 001 euro, — to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 5 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas.

Prasības summa lietā ir 67 856,41 EUR, bet 5% no tās 3392,82 EUR.

Līdz ar to no atbildētājas prasītāja labā piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi 3392,82 EUR apmērā.

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 3.punkts paredz, ka izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu atfīdzināmi izdevumu faktiskajā apmērā. Lietas 2.sējuma 147.-149.lapā atrodas zvērinātas tiesu izpildītājas rēķins par fakta fiksēšanu un tā apmaksas dokumenti 146,41 EUR apmērā. Līdz ar to minētā summa piedzenama no atbildētājas prasītājas labā.

Kopā prasītājas labā no atbildētājas piedzenami tiesāšanās izdevumi 5374,99 EUR apmērā.

Prasītāja samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,37 EUR, faktiskie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 7,65 EUR (lietas 1.sējuma 2.lapa). Starpība starp samaksātajiem un faktiskajiem ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 2,28 EUR piedzenama no atbildētājas valsts labā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.¹ panta nosacījumiem, atbildētājai nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolūfīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu, 41.panta pirmo daļu, 97., 190., 193., 195., 204.¹ pantu, tiesa
nosprīdza:

Prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no SIA "MIKRONET", reģistrācijas Nr.44103019464, par labu SIA "NETVISION", reģistrācijas Nr. 40103243156, parādu 67 856,41 EUR (sešdesmit septiņi tūkstoši astoņi simti piecdesmit seši *euro* 41 cents), tajā skaitā parāds 58 450,13 EUR (piecdesmit astoņi tūkstoši četri simti piecdesmit *euro* 13 centi), līgumsods 5845,01 EUR (pieci tūkstoši astoņi simti četrdesmit pieci *euro* 01 centi), likumiskie nokavējuma procenti par laiku no 2019.gada 19.janvāra līdz 2020.gada 21.martam 2961,27 EUR (divi tūkstoši deviņi simti sešdesmit viens *euro* 27centi), kā arī tiesāšanās izdevumus 5374,99 EUR (pieci tūkstoši trīs simti septiņdesmit četri *euro* 99 centi).

Atzīt SIA "NETVISION", reģistrācijas Nr. 40103243156, tiesības par laika periodu no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no SIA "MIKRONET", reģistrācijas Nr.44103019464, likumiskos procentus 6% gadā no piedzītās summas 67 856,41 EUR (sešdesmit septiņi tūkstoši astoņi simti piecdesmit seši *euro* 41 cents) sākot ar šī sprieduma spēkā stāšanās dienu pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa notecēšanas līdz sprieduma izpildei, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto ierobežojumu.

Piedzīt no SIA "MIKRONET", reģistrācijas Nr.44103019464 par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,28 EUR (divi *euro* 28 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (2,28 EUR) jānomaksā: Tiesu administrācija, reģ.Nr.90001672316, konts LV51TREL2190458019000, saņēmēja banka: Valsts kase, bankas kods: TREL22, mērķis: kods 21499 (ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi).

Uzdot SIA "MIKRONET" kvītis par valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu iesniegt Vidzemes rajona tiesā (Alūksnē).

Noteikt SIA "MIKRONET" sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spridums sastādīts 2021.gada 3.septembrī.

Spridumu 20 (divdesmit) dienu laikā var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Vidzemes rajona tiesā (Alūksnē).

Tiesnese

I.Puriņa